

μινάρω

μινάρω, ρ. [<ιταλ. minare]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) υπονομεύω κάποιον, ραδιουργώ σε βάρος του: «ήθελα να μάθω ποιος με μινάρισε κι έχασα τη δουλειά». **2.** αυνανίζομαι, μαλακίζομαι και, κατ' επέκταση, δεν κάνω τίποτε σοβαρό, τίποτε ουσιαστικό, τεμπελιάζω: «τον τσάκωσα να μινάρει στ' αποχωρητήριο || εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτός κάθεσαι και μινάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας